

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 3Saz/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0923100374
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Sabadošová
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2023:0923100374.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach, sudkyňa JUDr. Tatiana Sabadošová v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť C. A. D., bez dokladov totožnosti toho času umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, Bitúnková 14, 078 01 Sečovce, zastúpeného Centrom právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 12, 810 05 Bratislava, Kancelária Košice, so sídlom Murgašova 3, 040 01 Košice proti žalovanému Mobilná jednotka Policajného zboru Bratislava, Regrútska 4, 812 72 Bratislava o správnej žalobe vo veci zaistenia zo dňa 24.08.2023, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA5-2270-026/2023-AV zo dňa 04.08.2023 takto

rozhodol:

- I. Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Mobilnej jednotky Policajného zboru Bratislava, Regrútska 4, 812 72 Bratislava zo dňa 04.08.2023, č. PPZ-HCP-BA5-2270-026/2023-AV týkajúce sa žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť C. A. D., bez dokladov totožnosti.
- II. N a r i a d ť u j e žalovanému, aby bol žalobca A. B., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť C. A. D., bez dokladov totožnosti, toho času umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, Bitúnkova 14, 078 01 Sečovce, Slovenská republika, bezodkladne prepustený zo zaistenia.
- III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaný napadnutým rozhodnutím PPZ-HCP-BA5-2270-026/2023-AV zo dňa 04.08.2023 rozhodol o zaistení žalobcu dňom 04.08.2023 o 11:45 hod. na základe právoplatného rozhodnutia o zaistení podľa § 88 ods. 1 písm. c) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“ resp. „ZoPC“) na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu, ak existuje značné riziko jeho úteku. Podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov stanovil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný najviac do 27.09.2023. Podľa § 88 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov žalobcu umiestnil do Útvary policajného zaistenia pre cudzincov.

2. V dôvodoch preskúmaného rozhodnutia žalovaný konštatoval, že účastník konania bol dňa 15.06.2023 v čase o 19:45 hod. zadržaný na ceste 1/64 v smere od Selenca do Veľkého Lapáša, kde bola kontrolovaná skupina 11 migrantov. Tieto osoby boli vyzvané v zmysle zákona o policajnom zbore a potom, čo nevyhoveli výzve boli predvedení na OO PZ Nitra-Východ a následne boli prevzatí žalovaným, ktorý v predmetnej veci bol príslušný konať. Následne z tohto dôvodu bol účastník konania predvedený v čase o 00.30 hod. k žalovanému podľa § 79 ods. 1 zákona č. 404/2011 Z. z., z dôvodu konania vo veci administratívneho vyhostenia. Potom, čo boli vykonané lustrácie v informačnom systéme Policajného zboru Eurodac bolo zistené, že účastník konania je žiadateľom o udelenie azylu v Rumunskej republike. Z uvedeného dôvodu správny orgán začal konanie vo veci jeho zaistenia, a to dňa 16.06.2023 podľa § 88 ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov na účel zabezpečenia prípravy

alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu, ak existuje značné riziko jeho úteku podľa osobitného predpisu, a to Dublinského nariadenia. Dňa 16.06.2023 správny orgán oznámil Migračnému úradu MV SR dôvod na začatie konania podľa Dublinského nariadenia a takisto požiadal správny orgán o preskúmanie splnenia podmienok na začatie konania podľa tohto nariadenia.

3. Účastník konania bol dňa 16.06.2023 vyzvaný správnym orgánom, aby sa vyjadril k zápisnici o vyjadrení účastníka konania podľa § 22 ods. 1 Správneho poriadku pod č. PPZ- HCP-BA5-2270-008/2023-AV k priebehu konania. Tento sa vyjadril k svojmu príchodu na územie Slovenskej republiky, ako aj k dĺžke doby jeho zdržiavania na území schengenského priestoru. Zároveň mu bola daná možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia o zaistení vyjadril k jeho podkladu a k spôsobu jeho zaistenia, prípadne navrhol jeho doplnenie, pričom sa viac nechcel žiadnym spôsobom vyjadriť. Následne bol účastník konania zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu, ak existuje značné riziko jeho úteku. Tento bol eskortovaný a následne umiestnený do Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, s tým, že dĺžka doby zaistenia bola stanovená na čas nevyhnutne potrebný najviac do 16.08.2023.

4. Dňa 29.06.2023 podal účastník konania prostredníctvom Centra právnej pomoci správnu žalobu na Správny súd v Košiciach proti rozhodnutiu o zaistení č. PPZ-HCP-BA5-2270-009/2023-AV. Správny orgán sa k podanej správnej žalobe vyjadril vyjadrením zo dňa 07.07.2023 pod č. PPZ-HCP-BA5-2270-021/2023-AV, v ktorom uviedol, že jeho rozhodnutie je vecne a v každej časti dostatočne odôvodnené, a preto navrhol, aby súd zamietol správnu žalobu ako nedôvodnú a ponechal účastníka konania v zaistení. Správny súd rozhodol vo veci právoplatným rozsudkom sp. zn. 4Saz/2/2023 zo dňa 26.07.2023 tak, že toto rozhodnutie zo dňa 16.06.2023 č. PPZ-HCP-BA5-2270-009/2023-AV, ktorým bol zaistený účastník konania zrušil a vec vrátil správny orgán na ďalšie konanie. Druhým výrokom tohto rozsudku však zamietol žalobu v časti bezodkladného prepustenia účastníka konania zo zaistenia, najmä z dôvodu, že naďalej trvá riziko jeho úteku. V predmetnom rozsudku sa správny súd stotožnil s argumentáciou správneho orgánu týkajúcej sa existencie možnosti úteku účastníka konania, a preto takto rozhodol. Zároveň účastníkovi konania bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 50%. Správny súd dospel k záverom, že sú nedostatky týkajúce sa priebehu administratívneho konania ako aj v samotnom rozhodnutí o zaistení týkajúce sa najmä účelnosti zaistenia účastníka konania, ktorý má byť odovzdaný do Rumunskej republiky ako členskej krajiny EÚ, v ktorej požiadal o azyl, a preto podľa názoru správneho súdu bolo povinnosťou správneho orgánu si zabezpečiť v priebehu administratívneho konania dostatočné informácie o bezpečnostnej situácii v Rumunsku ako aj možné porušenie absolútneho zákazu zlého zaobchádzania so žiadateľmi o azyl, čím bol porušený princíp non – refoulement.

5. Na základe týchto skutočností si preto správny orgán dňa 02.08.2023 zabezpečil od pracovníka Migračného úradu MV SR, Dublinské stredisko informácie týkajúce sa osôb, ktoré požiadali o azyl na území Rumunskej republiky. Toto bolo zaslané mailovou poštou, ktorej obsahom bol dokument : „Správa o krajine: Rumunsko“, ktorá je evidovaná v spise pod č. PPZ-HCP-BA5-2270-023/2023-AV a „Plán na zlepšenie vykonávania presunov podľa nariadenia Dublin III“. Pokiaľ ide o tento plán na zlepšenie vykonávania presunov, tak tento poskytuje informácie pre štátnych príslušníkov tretích krajín žiadajúcich o udelenie azylu na území Rumunskej republiky a jeho hlavným cieľom je najmä informovať týchto žiadateľov o sociálno-materiálnom a zdravotnom zabezpečení, ktorý je im garantovaný vládou Rumunskej republiky. Tento uvádza informácie k ubytovaniu, o možnosti finančnej pomoci, o možnosti poskytnutia materiálnej pomoci ako je napríklad oblečenie alebo vybavenie do ubytovacích zariadení a aj informácie týkajúce sa zdravotnej starostlivosti pre týchto žiadateľov o azyl. Agentúra Európskej únie pre azyl, ktorá je garantom tohto plánu, zabezpečuje prostredníctvom vnútroštátnych orgánov, aby informácie v ňom obsiahnuté boli aktualizované aspoň raz ročne. Obdobným dokumentom je aj „Správa o krajine: Rumunsko“, ktorá takisto poskytuje informácie k materiálnemu, sociálnemu a zdravotnému zabezpečeniu žiadateľov o azyl na území Rumunskej republiky, ktoré sa týkajú ubytovania a podmienok v týchto zariadeniach, poskytovanie stravy a hygieny, aktivity v centrách a samozrejme informácie týkajúce sa zdravotnej starostlivosti.

6. Správny orgán na základe uvedeného skonštatoval, že týmito dokumentmi je preukázané, že v prípade návratu účastníka konania do Rumunskej republiky tento nebude vystavený neľudskému zaobchádzaniu a ani nedôjde k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Vo svojom vyjadrení sa

správny orgán opiera aj o rozhodnutie o návrate vydané Dublinským strediskom zo dňa 25.07.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.07.2023, a teda, ak by malo Dublinské stredisko vedomosť o porušovaní základných práv a slobôd žiadateľov o azyl v Rumunskej republike, tak by nepristúpilo vôbec k realizovaniu návratu podľa Dublinského nariadenia.

7. Citujúc článok 28 ods. 2 Dublinského nariadenia a § 88 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, správny orgán uviedol, že účastník konania má záznam v systéme Eurodac, ušiel z iného členského štátu, kde bol povinný zotrvať až do rozhodnutia o jeho žiadosti o udelenie azylu, a preto má za to, že v prípade jeho prepustenia na slobodu hrozí jeho útek, nakoľko už raz porušil povinnosť ustanovenú Dublinským nariadením, keď svojvoľne opustil členský štát, ktorý koná o jeho žiadosti o udelení azylu. Zároveň správny orgán podotkol, že účastník konania je osobou bez dokladu totožnosti, o ktorej nemáme žiadne informácie týkajúce sa jeho totožnosti, príp. trestnej minulosti a pomerov, z ktorých prichádza. Tým, že cestoval viacerými krajinami EÚ s vedomím, že sa tu nachádza neoprávnené, vytvára odôvodnený predpoklad ďalšieho úteku, v prípade ponechania na slobode. Na základe uvedeného má správny orgán dostatočne preukázané riziko úteku, a preto rozhodol o jeho zaistení.

8. V zápisnici o podaní vyjadrenia zo dňa 16.06.2023 účastník konania uviedol, že v prípade jeho prepustenia by opustil územie Slovenskej republiky a pokračoval by do Nemecka. Tento bol dňa 04.08.2023 vyzvaný správnym orgánom, aby sa pred vydaním rozhodnutia vyjadril v zápisnici o vyjadrení účastníka konania podľa § 22 ods. 1 Správneho poriadku č. PPZ-HCP-BA5-2270-025/2023-AV k novým skutočnostiam, ktoré majú vplyv na priebeh konania. Účastník konania však vo svojej výpovedi neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mali vplyv na priebeh konania a na základe toho vyjadrenia má správny orgán preukázané, že aj v prípade jeho prepustenia by na našom území nezotrval. Úmysel nezotrvať na území Slovenskej republiky predstavuje v prípade účastníka konania reálne riziko ďalšieho úteku a správny orgán nedisponuje iným legitímnym oprávnením na zabezpečenie jeho prítomnosti ako zaistením.

9. Citujúc článok 28 ods. 3 Dublinského nariadenia a § 207 ods. 1, 2, § 213 ods. 1, 2 Správneho súdneho poriadku, § 46c zákona o azyle, správny orgán uviedol v rozhodnutí, že z tohto vyplýva, že účastník konania môže v podanej správnej žalobe na príslušný správny súd požiadať o priznanie odkladného účinku a jedná sa o právo účastníka konania, ktoré mu nemôže byť odopreté. V prípade podania správnej žaloby nastáva skutočnosť podľa čl. 28 ods. 3 Dublinského nariadenia „odovzdanie účastníka konania sa vykoná ihneď, ako je to možné, najneskôr však do šiestich týždňov od preskúmania podľa čl. 27 ods. 3“, teda 6 týždňov od vykonateľnosti rozhodnutia Migračného úradu. Správny orgán ďalej uviedol, že rozhodnutie Migračného úradu o odovzdaní je vykonateľné :

- uplynutím lehoty 20 dní na podanie správnej žaloby od doručenia rozhodnutia (§ 211 ods. 2 Správneho súdneho poriadku),
- podaním správnej žaloby na príslušný správny súd bez návrhu na priznanie odkladného účinku,
- doručením rozsudku správneho súdu o zamietnutí návrhu na priznanie odkladného účinku podanej správnej žalobe,
- doručením rozsudku správneho súdu, ktorým toto rozhodnutie potvrdil, ak bol odkladný účinok podanej správnej žaloby priznaný a účastník konania v lehote do 1 mesiaca od doručenia tohto rozsudku nepodal kasačnú sťažnosť na Najvyšší súd SR,
- podaním kasačnej sťažnosti na Najvyšší súd SR a nebol podaný návrh na priznanie odkladného účinku,
- doručením uznesenia Najvyššieho súdu SR o nepriznaní odkladného účinku kasačnej sťažnosti, ak účastník konania podal kasačnú sťažnosť na Najvyšší súd SR a podal aj návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti,
- doručením rozsudku Najvyššieho súdu SR, ktorým potvrdzujúci rozsudok správneho súdu potvrdil, ak bol odkladný účinok podanej kasačnej sťažnosti priznaný.

10. Správny orgán podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov skúmal, či naďalej trvá účel zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny a v tejto súvislosti zistil preverovaním v informačnom systéme MIGRA, že dňa 19.06.2023 Dublinské stredisko prijalo žiadosť o začatie dublinského konania podľa Dublinského nariadenia, dňa 30.06.2023 Dublinské stredisko odoslalo žiadosť o prevzatí účastníka konania do Rumunskej republiky, dňa 12.07.2023 Rumunská republika akceptovala prijatie späť cudzinca v zmysle čl. 18 ods. 1 písm.d) Dublinského nariadenia, dňa 25.07.2023 bolo vydané rozhodnutie o návrate Dublinského strediska Migračného úradu Ministerstva vnútra SR, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.07.2023 a vykonateľnosť nadobudne dňa 16.08.2023. Na základe tejto skutočnosti

účastník konania môže podať správnu žalobu podľa § 211 ods. 2 Správneho súdneho poriadku proti rozhodnutiu o odovzdaní do iného štátu v lehote do 20 dní od právoplatnosti rozhodnutia, t. j. do 16.08.2023.

11. Citujúc ustanovenie § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov ďalej správny orgán v rozhodnutí uviedol, že na zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je žiadateľom o azyl v inom členskom štáte, a tým je posudzovaný podľa Dublinského nariadenia sa vzťahujú osobitné lehoty zaistenia a zohľadňujúc tieto osobitné lehoty rozhodol o zaistení účastníka konania na čas nevyhnutne potrebný na čas do 27.09.2023. Ďalej správny orgán citujúc ust. § 88 ods. 5, § 89 ods. 1 písm. a), b), ods.3 veta prvá zákona o pobyte cudzincov, § 1 Vyhlášky MV SR č. 499/2011 Z.z. správny orgán uviedol, že skúmal aj možnosť uloženia menej závažného prostriedku ako zaistenia, ktorými je oprávnený zabezpečiť prípravu a výkon prevozu účastníka konania v zmysle Dublinského nariadenia. Poukázal na to, že účastník konania vo svojich výpovediach zo dňa 16.06.2023 a 04.08.2023 neuviedol žiadne skutočnosti majúce vplyv na priebeh konania a na základe toho dospel k záveru, že nespĺňa podmienky, za ktorých by mu mohla byť uložená povinnosť podľa § 89 ods. 1 písm. a) a b) zákona o pobyte cudzincov. Účastník konania nemá pri sebe dostatočnú finančnú zábezpeku na pokrytie výdavkov spojených s ubytovaním do doby realizácie dublinského konania a takisto si nevie iným spôsobom zabezpečiť ubytovanie na území Slovenskej republiky. Na území Slovenskej republiky nemá žiadnu rodinu ani známych, ktorí by mu poskytli ubytovanie a z tohto dôvodu správny orgán rozhodol o predĺžení účastníka konania. Zároveň uviedol, že aj naďalej bude skúmať účel zaistenia podľa § 90 ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov a v prípade že nebude realizovaný do 27.09.2023, tak bude prepustený zo zaistenia, avšak toto prípadné prepustenie nebude mať vplyv na realizáciu konania podľa osobitného predpisu (Dublinské nariadenie). Poukázal na to, že v zmysle čl. 2 ods. 5 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2016/399 z 09.03.2016, ktorým sa stanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice, nie je účastník konania osobou, ktorá požíva právo na voľný pohyb v súlade s právom únie.

12. V závere poukázal na to, že prostriedky správneho orgánu, ktoré sú určené na dodržiavanie podmienok pobytu cudzincov sú vymedzené tak, aby nedošlo k neprimeranému zásahu do ich základných ľudských práv a slobôd a v prípade, že by správny orgán takto nepostupoval ako rozhodol, tak účastníkovi konania by bola daná možnosť zdržiavať sa na neznámom mieste, a tým by správny orgán mal minimálnu šancu na vykonanie opatrení za účelom zabezpečenia dodržiavania všeobecne záväzných právnych predpisov platných na území SR a členských štátov zo strany účastníka konania. Účastníkovi konania by bola daná možnosť ďalej páchať protispoločenskú činnosť, ktorou je zdržiavanie sa na území Slovenskej republiky a členských štátov bez potrebného oprávnenia, a preto má správny orgán za to, že záujem spoločnosti v tomto prípade je potrebné jednoznačne uprednostňovať pred záujmom jednotlivca, teda účastníka konania.

13. Citujúc čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8, čl. 15 ods. 1 návratovej smernice správny orgán uviedol, že pre úspešnú realizáciu Dublinského transferu s ohľadom na uvedenú situáciu je nevyhnutné predĺženie zaistenia tak ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia t.j. do 27.09.2023 a pri určení lehoty postupoval podľa čl. 28 ods. 3 Dublinského nariadenia.

14. Žalobca sa správnou žalobou zo dňa 24.08.2023 (doručenou konajúcejmu správne súdu spolu s vyjadrením žalovaného, ako aj administratívnym spisom dňa 06.09.2023) prostredníctvom Centra právnej pomoci domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA5-2270-026/2023-AV zo dňa 04.08.2023, ktorým bolo rozhodnuté o zaistení žalobcu dňom 04.08.2023 podľa § 88 ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu, ak existuje značné riziko jeho úteku. Podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov stanovil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný najviac do 27.09.2023. Podľa § 88 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov žalobcu umiestnil do Útvary policajného zaistenia pre cudzincov.

15. Poukázal na to, že napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté o jeho zaistení za účelom jeho odsunu podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/213 z 26.júna 2013 (ďalej len „Dublinské nariadenie III“) na čas nevyhnutne potrebný navyiac do 27.09.2023 a umiestnil ho do Útvary policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach. K tomuto rozhodnutiu žalobca pristúpil po tom, ako Správny súd v Košiciach dňa 26.07.2023 rozhodol právoplatným rozsudkom sp.zn. 4Saz/2/2023 o zrušení rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA5-2270-009/2023-AV zo dňa 16.06.2023, ktorým bol žalobca

pôvodne zaistený a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Uviedol, že bol zaistený ako žiadateľ o azyl na území Rumunskej republiky, čo bolo zistené na základe výstupu z informačného systému EURODAC a túto skutočnosť žalovaný oznámil Dublinskému stredisku Migračného úradu MV SR, ktoré začalo konanie o návrate žalobcu na územie iného členského štátu žiadosťou o prevzatie naspäť. Žalovaný odôvodnil toto napadnuté rozhodnutie, že tu existuje riziko jeho úteku, ktoré odvodzuje od jeho správania, pretože nezotrval v členskej krajine, kde požiadal o azyl, a preto je jeho zaistenie v súlade s Dublinským nariadením III.

16. Žalobca uviedol, že s napadnutým rozhodnutím žalovaného v celom jeho rozsahu nesúhlasí z dôvodu, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav veci a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Citujúc ust. § 32 ods. 1 a 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru a čl. 28 Dublinského nariadenia III uviedol, že má za to, že zaistenie žalobcu je v rozpore s čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru a v rozpore s čl. 28 ods. 3 Dublinského nariadenia III. Uviedol, že dňa 12.07.2023 prišla akceptácia z Rumunskej republiky o prevzatie účastníka naspäť na svoje územie. Najneskôr dňa 12.07.2023 teda došlo k akceptácii a zároveň začala plynúť 6-týždňová lehota v zmysle čl. 28 ods. 3 Dublinského nariadenia III, ktorá uplynula dňa 23.08.2023 a túto lehotu nie je možné predĺžiť. V zmysle zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle podanie správnej žaloby proti rozhodnutiu o odovzdaní do iného členského štátu nemá odkladný účinok. V zmysle Správneho súdneho poriadku môže žalobca spolu so správnu žalobou požiadať súd o priznanie odkladného účinku správnej žalobe. O priznaní odkladného účinku rozhodne súd iba na žiadosť žalobcu, a to do 15 dní. Žalobca nepodal správnu žalobu proti rozhodnutiu Dublinského strediska o odovzdaní do Rumunska, teda ani nežiadal o priznanie odkladného účinku. Tieto skutočnosti si žalovaný môže overiť prostredníctvom Dublinského strediska IS MIGRA, či dožiadanim Správneho súdu v Košiciach. Nakoľko v predmetnej právnej veci nedošlo k odkladnému účinku rozhodnutiu o odovzdaní, 6-týždňová lehota v zmysle Dublinského nariadenia III jednoznačne začala plynúť od akceptácie a uplynula najneskôr dňa 23.08.2023. Druhú časť vety „alebo odvtedy, keď zanikol odkladný účinok odvolania alebo preskúmania podľa článku 27 ods. 3“, nie je možné na danú vec aplikovať. Na podporu svojho právneho názoru a jeho tvrdení s ohľadom na výklad lehoty v zmysle čl. 28 ods. 3 Dublinského nariadenia III poukázal na právny názor kasačného súdu vysloveného v takmer totožnej právnej veci vedenej pred Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 10SžA/16/2014 z 18.06.2014 vo veci odvolania voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Sp/20/2014: „ Na konanie o zaistení pre účely prípravy prevozu do iného členského štátu EÚ, kde si zaistená osoba podala žiadosť o azyl stanovuje maximálnu a neprekročiteľnú lehotu šesť týždňov. Ak nie je možné prípravu a prevoz osoby v tejto lehote uskutočniť, je nevyhnutné zaistenú osobu po uplynutí tejto lehoty okamžite bezodkladne prepustiť.“

17. Žalobca ďalej uviedol, že v súvislosti so stanovenou dĺžkou doby zaistenia žalobcu, žalovaný síce pri jej stanovení vychádzal zo správnych ustanovení príslušného právneho predpisu, nariadenia Dublin III, no nesprávne ich vyložil, resp. nesprávne aplikoval. Taktiež poukázal žalobca na výklad ustanovení Dublinského nariadenia III, ktorý upravuje osobitné lehoty zaistenia všeobecnými súdmi aj v súvislosti s rozhodovacou praxou súdneho dvora EÚ (napr. vo veci C-60/16) a v súvislosti s týmto sa už Krajský súd v Košiciach vo viacerých veciach vyjadril (sp.zn. 6Sa/56/2020). Z uvedeného má teda žalobca za to, že od akceptácie prijatia žalobcu dožiadaným členským štátom, môže jeho zaistenie trvať už iba 6 týždňov. Žalobca je preto toho názoru, že je zaistený nezákonne a arbitrárne. Držanie žalobcu v zaistení za účelom prípravy alebo výkonu dublinského návratu po dni 23.08.2023 je v rozpore s čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru a čl. 28 ods. 3 Dublinského nariadenia III. Postup a rozhodnutie žalovaného je v rozpore aj s ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR. Zároveň ešte poukázal na to, že z činnosti Centra právnej pomoci je známe, že viacerí cudzinci podliehajúci Dublinskému nariadeniu III boli v minulosti presunutí do azylových zariadení Migračného úradu MV SR na území SR na základe dohody s Úradom hraničnej a cudzineckej polície z dôvodu prepĺňovania kapacít útvarov policajného zaistenia pre nemožnosť realizácie transferov. Aj v jeho veci bolo teda možné jeho umiestnenie v azylovom zariadení na miesto určenia nezákonnej lehoty zaistenia do 27.09.2023. Zároveň žiadal súd o priznanie náhrady trov konania.

18. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 02.09.2023 navrhol správnu žalobcu zamietnuť. K žalobným námietkam uviedol, že žalobca bol zaistený § 88 ods. 4 zákona č. 404/2011 Z.z. a v zmysle článku 28 ods. 3 Nariadenia Rady (ES) č. 604/2013 účastníka konania zaistil podľa § 88 ods. 1 písm. c) zákona č. 404/2011 Z. z. na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného

predpisu a stanovil dĺžku doby zaistenia do 27.09.2023. Dňa 15.06.2023 v čase 19:45 hod. hliadka PMJ KR PZ Nitra NEPTÚN 135 bola vyslaná na preverenie oznámenia na odpočívadlo na cestu 1/64 v smere od Selenca do Veľkého Lapáša, kde skontrolovali skupinu celkom 11 migrantov. Tieto osoby boli vyzvané v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov o policajnom zbore, pričom výzve nevyhoveli a boli predvedení na OO PZ Nitra - Východ. Následne vec prevzala Mobilná jednotka PZ Bratislava, ktorá je v predmetnej veci príslušná konať. Jednou z predvedených osôb bol aj žalobca, ktorý bol dňa 16.06.2023 v čase o 00.30 hod. predvedený hliadkou MJ PZ BA podľa § 79 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, z dôvodu konania o administratívnom vyhostení. Lustráciou v informačných systémoch Policajného zboru Eurodac bolo zistené, že účastník konania je žiadateľom o udelenie azylu v Rumunsku. Eurodac je biometrická databáza celej EÚ, ktorá obsahuje odtlačky prstov žiadateľov o azyl a štátnych príslušníkov krajín mimo EÚ/Európskeho hospodárskeho priestoru a umožňuje porovnávať tieto odtlačky medzi krajinami EÚ. Cieľom je uľahčiť krajinám EÚ určenie zodpovednosti za preskúmanie žiadosti o azyl prostredníctvom porovnania odtlačkov prstov žiadateľov. Žalovaný dňa 16.06.2023 oznámil štátnemu orgánu Dublinské stredisko Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „Dublinské stredisko“) dôvod na začatie konania podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov. Z uvedeného dôvodu vydal žalovaný dňa 16.06.2023 rozhodnutie o zaistení žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa Dublinského nariadenia z dôvodu, že existuje značné riziko jeho úteku. Následne bol žalobca umiestnený do Útvary policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce (ďalej len „ÚPZC Sečovce“). Dĺžku doby zaistenia žalovaný určil do 16.08.2023. Dňa 29.06.2023 účastník konania podal prostredníctvom Centra právnej pomoci, kancelária Košice správnu žalobu na Správny súd v Košiciach proti rozhodnutiu o zaistení číslo PPZ-HCP-BA5-2270-009/2023-AV. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť prvostupňový správny orgán MJ PZ BA vydal dňa 07.07.2023 pod číslom PPZ-HCP-BA5-2270-021/2023- AV vyjadrenie k správnej žalobe, kde uvádza, že napadnuté rozhodnutie o zaistení je vecne a v každej časti dostatočne odôvodnené, a tým žiada Správny súd v Košiciach, aby správnu žalobu rozsudkom zamietol ako nedôvodnú a účastníka konania ponechal v zaistení. Správny súd v Košiciach dňa 26.07.2023 rozhodol právoplatným rozsudkom sp. zn.: 4Saz/2/2023 o zrušení rozhodnutia správneho orgánu číslo PPZ-HCP-BA5-2270-009/2023- AV zo dňa 16.06.2023, ktorým bol zaistený účastník konania a vec vracia správneho orgánu na ďalšie konanie. Správny súd druhým výrokom rozsudku vo zvyšnej časti, v ktorej sa domáhal účastník konania aj svojho bezodkladného prepustenia zo zaistenia zamietol, najmä z dôvodu, že riziko úteku účastníka konania naďalej trvá. Správny súd sa v predmetnom rozsudku stotožnil s argumentáciou správneho orgánu k existencii úteku účastníka konania a na základe toho rozhodol tak ako je uvedené. Účastníkovi konania bola zároveň priznaná náhrada trov konania v rozsahu 50%. Predmetný rozsudok správneho súdu evidovaný v spise pod číslom PPZ-HCP-BA5-2270-022/2023-AV. Správny súd dospel k záveru o nedostatkoch v priebehu administratívneho konania, ako aj v rozhodnutí o zaistení číslo PPZ-HCP-BA5-2270-009/2023-AV, ktoré sa týkali najmä účelnosti zaistenia účastníka konania, ktorý má byť odovzdaný do Rumunskej republiky ako členskej krajiny EÚ, v ktorej požiadal účastník konania o azyl, a teda podľa názoru správneho súdu bolo povinnosťou správneho orgánu si zabezpečiť v priebehu administratívneho konania dostatočné informácie o bezpečnostnej situácii v Rumunsku, ako aj možné porušenie absolútneho zákazu zlého zaobchádzania so žiadateľmi o azyl, čím by bol porušený princíp non - refoulement. Na základe týchto skutočností si správny orgán dňa 02.08.2023 zabezpečil od Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Dublinské stredisko (ďalej len „Dublinské stredisko“) informácie, ktoré sa týkajú osôb, ktoré požiadali o azyl na území Rumunskej republiky. Uvedené bolo zaslané mailovou poštou, ktorej obsahom bolo, dokument o : „Správa o krajine: Rumunsko“, ktorá je evidovaná v spise pod číslom PPZ- HCP-BA5-2270-023/2023-AV a „Plán na zlepšenie vykonávania presunov podľa nariadenia Dublin III“, dostupný na: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/2023-04/factsheet_dublin_transfers-ro.pdf. Účastník konania bol dňa 04.08.2023 vyzvaný správnym orgánom, aby sa vyjadril pred vydaním rozhodnutia v zápisnici o vyjadrení účastníka konania pred podľa § 22 odsek 1 Správneho poriadku pod číslom PPZ-HCP-BA5-2270-025/2023-AV k novým skutočnostiam majúci vplyv na priebeh konania. Účastník konania vo svojej výpovedi neuviedol žiadne skutočnosti majúce vplyv na priebeh konania. Na základe vyjadrenia účastníka konania zo dňa 16.06.2023 ako aj zo dňa 04.08.2023 má správny orgán preukázané, že aj v prípade prepustenia by nezotrval na našom území. Úmysel nezotrvať na území Slovenskej republiky predstavuje v prípade účastníka konania reálne riziko ďalšieho úteku. Správny orgán nedisponuje iným legitímnym oprávnením na zabezpečenie jeho prítomnosti ako zaistením. Na

základe vyššie uvedených skutočností správny orgán vydal dňa 04.08.2023 rozhodnutie o zaistení vedené pod spisovým číslom PPZ-HCP-BA5-2270-026/2023-AV a stanovil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný, najviac však do 27.09.2023.

19. Žalovaný, pokiaľ ide o prvú časť správnej žaloby, v ktorej žalobca poukazuje na nedostatočné zistenie skutkového stavu veci tvrdí, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazuje pritom na článok 28 Dublinského nariadenia III, konkrétne na článok 1, 2 a 3.

1. „Členské štáty nezaistia osobu len z toho dôvodu, že v súvislosti s ňou prebieha konanie podľa tohto nariadenia.

2. Ak existuje značné riziko úteku, členské štáty môžu osobu zaistiť na účely zabezpečenia konania o odovzdaní v súlade s týmto nariadením, a to na základe individuálneho posúdenia a len vtedy, ak je zaistenie primeraným opatrením a nie je možné účinne uplatniť iné, miernejšie alternatívne donucovacie opatrenia.

3. Zaistenie musí byť čo najkratšie a nesmie trvať dlhšie, než je opodstatnene nevyhnutné na riadne vykonanie požadovaných administratívnych postupov až do uskutočnenia odovzdania podľa tohto nariadenia.

Ak je osoba zaistená podľa tohto článku, lehota na podanie dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť nesmie presiahnuť jeden mesiac od podania žiadosti. Členský štát, ktorý vedie konanie podľa tohto nariadenia, požiada v takom prípade o urýchlenú odpoveď. Táto odpoveď musí byť poskytnutá do dvoch týždňov od prijatia dožiadania. Ak nedôjde k poskytnutiu odpovedi v tejto dvojtýždňovej lehote, považuje sa to za akceptovanie dožiadania a má za dôsledok povinnosť prevziať alebo prijať späť osobu, ako aj povinnosť zabezpečiť potrebné opatrenia na jej príchod.

Ak je osoba zaistená podľa tohto článku, jej odovzdanie zo žiadajúceho členského štátu do zodpovedného členského štátu sa vykoná ihneď, ako je to možné, najneskôr však do šiestich týždňov od implicitného alebo výslovného akceptovania dožiadania o prevzatí alebo prijatie späť dotknutej osoby iným členským štátom alebo odvtedy, keď zanikol odkladný účinok odvolania alebo preskúmania podľa článku 27 ods. 3.

Ak žiadajúci členský štát nedodrží lehoty na podanie dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť, alebo ak sa odovzdanie nevykoná v šesťtýždňovej lehote uvedenej v treťom pododseku, osoba nesmie byť dlhšie zaistená“.

20. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobca má v prejednávanej veci za to, že zaistenie žalobcu je v rozpore s čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru a v rozpore s čl. 28 ods. 3 Dublinského nariadenia III. s tým, že vychádza podľa názoru žalovaného zo zlej interpretácie čl. 28 ods. 3 Dublinského nariadenia III, nakoľko v predmetnej žalobe uvádza, že „Rumunská republika akceptovala prevzatie žalobcu dňa 12.07.2023 a tento deň zároveň začala plynúť 6- týždňová lehota v zmysle čl. 28 ods. 3 Dublinského nariadenia III, ktorá uplynula 23.08.2023. Túto lehotu nie je možné predĺžiť. Žalovaný má za to, že vyššie uvedené počítanie lehôt žalobcom nie je správne. Predmetné ustanovenie čl. 28 ods. 3 Dublinského nariadenia III hovorí o tom, že: „Ak je osoba zaistená podľa tohto článku, jej odovzdanie zo žiadajúceho členského štátu do zodpovedného členského štátu sa vykoná ihneď ako je to možné, najneskôr však do šiestich týždňov od implicitného alebo výslovného akceptovania dožiadania o prevzatí alebo prijatie späť dotknutej osoby iným členským štátom alebo odvtedy, keď zanikol odkladný účinok odvolania alebo preskúmania podľa článku 27 ods. 3. “

21. Citujúc ustanovenie § 211 ods. 2 Správneho súdneho poriadku ďalej žalovaný uviedol, že zákonodarca v podmienkach Slovenskej republiky neustanovil ako prostriedok ochrany právo na odvolanie, ale práve správnu žalobu v zmysle § 211 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, čím premietol ustanovenie čl. 28 ods. 3 Dublinského nariadenia III do legislatívy Slovenskej republiky. Žalovaný v danej veci vychádza z práva žalobcu podať správnu žalobu proti rozhodnutiu o odovzdaní do iného štátu, ktoré mu priznáva Správny súdny poriadok. Na podanie správnej žaloby má zo zákona žalobca lehotu 20 dní od doručenia rozhodnutia. Žalovaný má za to, že v prípade prepustenia na slobodu by žalobca dobrovoľne nezotrval na území Slovenskej republiky, teda že existuje riziko jeho úteku. Žalobca má právo podať správnu žalobu voči rozhodnutiu o odovzdaní do iného štátu. V rámci správnej žaloby môže žalobca podať návrh na priznanie odkladného účinku, resp. takéto podanie môže urobiť samostatne. Poukazujúc na § 213 ods. 2 Správneho súdneho poriadku žalovaný uviedol, že bral na zreteľ zachovanie práva žalobcu na podanie správnej žaloby. Pri počítaní lehôt vychádzal žalovaný od momentu, kedy došlo k vydaniu rozhodnutia Dublinského strediska, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.07.2023. Odo dňa právoplatnosti plynie 20-dňová lehota na podanie správnej žaloby podľa § 211 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Uvedená lehota uplynula dňa 16.08.2023. Od 16.08.2023 začala plynúť

6-týždňová lehota v zmysle druhej časti vety čl. 28 ods. 3 Dublinského nariadenia III, „alebo odvtedy, keď zanikol odkladný účinok odvolania alebo preskúmania" ktorá uplynie dňa 27.09.2023.

22. Žalovaný v plnom rozsahu nesúhlasí s tvrdením právneho zástupcu žalobcu, že by mal byť žalobca zaistený nezákonne a arbitrárne a k týmto skutočnostiam sa vyjadril v napadnutom rozhodnutí. Žalovaný považuje zaistenie žalobcu na zabezpečenie prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu, ak existuje značné riziko jeho úteku v zmysle zákona o pobyte cudzincov za účelné a efektívne, vecne správne a v každej časti aj dostatočne odôvodnené. Prepustením zo zaistenia žalobcu by bol zmarený účel zaistenia, a teda zabezpečenie prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu, ak existuje značné riziko jeho úteku v zmysle zákona o pobyte cudzincov. Podľa čl. 2 písm. n/ nariadenia Dublin III „riziko úteku" je existencia dôvodov v konkrétnom prípade, ktoré sa zakladajú na objektívnych kritériách vymedzených právom, pre ktoré sa možno domnievať, že žiadateľ alebo štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti, na ktorých sa vzťahuje konanie o odovzdaní, môžu utiecť. Riziko úteku bolo posúdené správnym orgánom po spísaní zápisnice podľa § 22 ods. 1 Zák. č 71/1967 zb. o správnom konaní, č. PPZ-HCP-BA5-2270-008/2023, ako aj č. PPZ-HCP-BA5-2270-025/2023 pred vydaním rozhodnutia o zaistení. Žalobca sa v predmetnej zápisnici vyjadril, že cieľovou krajinou je Nemecko a ak by bol prepustený cestoval by do Nemecka a taktiež preto, že nemožno hodnoverne zistiť jeho totožnosť a nemá udelený pobyt podľa zákona o pobyte cudzincov. Taktiež tým, že má účastník konania záznam v systéme Eurodac, t. j. ušiel z iného členského štátu, je chápané ako dôkaz značného rizika ďalšieho úteku. Účastník konania nezostal v krajine, v ktorej mal povinnosť zotrvať, až do rozhodnutia o jeho žiadosti o medzinárodnú ochranu. Správny orgán zároveň podotýka, že účastník konania je osobou bez dokladu totožnosti, o ktorej nemá žiadne informácie týkajúce sa totožnosti, prípadnej trestnej minulosti a pomerov, z ktorých prichádza. Tým, že účastník konania cestoval viacerými krajinami s vedomím, že sa v nich nachádza neoprávnene, vytvára odôvodnený predpoklad ďalšieho úteku v prípade ponechania na slobode.

23. Vzhľadom na uvedené žalovaný vo vyjadrení navrhol, aby súd správnu žalobu zamietol ako nedôvodnú a žalobcu ponechal v zaistení.

24. Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 18.09.2023 sa žalobca, zástupca žalobcu a zástupca žalovaného nezúčastnili z dôvodu ich pracovnej zaneprázdnenosti, a preto súd v zmysle ustanovenia § 114 Správneho súdneho poriadku konal v ich neprítomnosti.

25. Správny súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo na nariadenom pojednávaní dňa 18.09.2023 podľa § 206 a nasl. Správneho súdneho poriadku a dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná. Správny súd má za to, že v prípade žalobcu zanikol účel jeho zaistenia v zmysle rozhodnutia žalovaného, na základe ktorého sa žalobca naďalej nachádza v zaistení v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach, a preto podľa § 230 ods. 1 písm. a) Správneho súdneho poriadku a z dôvodov uvedených v § 191 ods. 1 písm. c) Správneho súdneho poriadku napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a podľa § 221 ods. 2 Správneho súdneho poriadku nariadil jeho bezodkladné prepustenie. Ďalšie držanie žalobcu v zaistení, teda obmedzenie jeho osobnej slobody je nezákonné a v rozpore s článkom 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru.

26. Predmetom konania v tejto veci je preskúmanie rozhodnutia žalovaného o predĺžení zaistenia žalobcu z dôvodu špecifikovaného v ustanovení § 88 ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, a to na čas nevyhnutne potrebný najviac do 27.09.2023.

27. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, tento zákon sa vzťahuje na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy, správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

28. Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

29. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

30. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

31. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

32. Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov, štátnym príslušníkom tretej krajiny je každý, kto nie je štátnym občanom SR ani občanom únie; štátnym príslušníkom tretej krajiny sa rozumie aj osoba bez štátnej príslušnosti.

33. Podľa § 88 ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu, ak existuje značné riziko jeho úteku.

34. Podľa § 88 ods. 4 prvá a druhá veta zákona o pobyte cudzincov, štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie presiahnuť šesť mesiacov.

35. Podľa § 88 ods. 8 zákona o pobyte cudzincov, ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na maloletú osobu, ktorá nemá zákonného zástupcu. Iné zraniteľné osoby možno zaistiť len v nevyhnutnom prípade a na čo najkratší čas.

36. Podľa § 89 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona o pobyte cudzincov, Policajný útvar, ktorý koná vo veci administratívneho vyhostenia, môže štátnemu príslušníkovi tretej krajiny namiesto jeho zaistenia uložiť povinnosť a) hlásenia pobytu alebo b) zložiť peňažnú záruku.

37. Podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar je povinný skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

38. Podľa článku 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor), nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

39. Podľa článku 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru, každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom: zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhostenie alebo vydanie.

40. Podľa článku 8 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydli a korešpondencie.

41. Podľa článku 8 ods. 2 Dohovoru, štátny orgán nemôže zasahovať do výkonu tohto práva okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

42. Podľa bodu 16 Preambuly Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnené zdržiavajú na ich území (ďalej „Návratová smernica“), využitie zaistenia na účely odsunu by malo byť s ohľadom na použité prostriedky a sledované ciele obmedzené a viazané na zásadu primeranosti. Zaistenie je oprávnené len na prípravu návratu alebo vykonanie procesu odsunu a ak by uplatnenie miernejších donucovacích opatrení nebolo dostatočné.

43. Podľa čl. 15 ods. 1, druhá veta Návratovej smernice, zaistenie sa vždy uskutočňuje na čo najkratšie obdobie, trvá len pokiaľ prebiehajú prípravy na odsun, a vykonáva sa s náležitou starostlivosťou.

44. Podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nikoho nemožno mučiť, ani podrobiť krutému, neľudskému, či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

45. Podľa čl. 2 písm. n) Nariadenia Dublin III, „riziko úteku“ je existencia dôvodov v konkrétnom prípade, ktoré sa zakladajú na objektívnych kritériách vymedzených právom, pre ktoré sa možno domnievať, že žiadateľ alebo štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti, na ktorých sa vzťahuje konanie o odovzdaní, môžu utiecť.

46. Podľa článku 25 ods. 1 Nariadenia Dublin III, dožiadaný členský štát vykoná potrebné kontroly a rozhodne o dožiadaní o prijatie dotknutej osoby späť čo najskôr a v každom prípade najneskôr do jedného mesiaca odo dňa doručenia dožiadania. Ak sa dožiadanie zakladá na údajoch získaných zo systému Eurodac, uvedená lehota sa skráti na dva týždne.

47. Podľa článku 25 ods. 2 Nariadenia Dublin III, nekonanie v lehote jedného mesiaca alebo dvoch týždňov uvedených v odseku 1 sa považuje za akceptovanie dožiadania a ukladá povinnosť prijať späť dotknutú osobu, ako aj povinnosť zabezpečiť náležité opatrenia pre jej príchod.

48. Podľa článku 28 ods. 1 Nariadenia Dublin III, členské štáty nezaistia osobu len z toho dôvodu, že v súvislosti s ňou prebieha konanie podľa tohto nariadenia.

49. Podľa článku 28 ods. 2 Nariadenia Dublin III platí, že ak existuje značné riziko úteku, členské štáty môžu dotknutú osobu zaistiť na účely zabezpečenia konania o odovzdaní v súlade s týmto nariadením, a to na základe individuálneho posúdenia a len vtedy, ak je zaistenie primeraným opatrením a nie je možné účinne uplatniť iné, miernejšie alternatívne donucovacie opatrenia.

50. Podľa článku 28 ods. 3 Nariadenia Dublin III, zaistenie musí byť čo najkratšie a nesmie trvať dlhšie, než je opodstatnene nevyhnutné na riadne vykonanie požadovaných administratívnych postupov až do uskutočnenia odovzdania podľa tohto nariadenia.

51. Podľa článku 28 ods. 3 druhý pododsek Nariadenia Dublin III, ak je osoba zaistená podľa tohto článku, lehota na podanie dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť nesmie presiahnuť jeden mesiac od podania žiadosti. Členský štát, ktorý vedie konanie podľa tohto nariadenia, požiadá v takom prípade o urýchlenú odpoveď. Táto odpoveď musí byť poskytnutá do dvoch týždňov od prijatia dožiadania. Ak nedôjde k poskytnutiu odpovedi v tejto dvojtýždňovej lehote, považuje sa to za akceptovanie dožiadania a má za dôsledok povinnosť prevziať alebo prijať späť osobu, ako aj povinnosť zabezpečiť potrebné opatrenia na jej príchod.

52. Podľa článku 28 ods. 3 tretí pododsek Nariadenia Dublin III, ak je osoba zaistená podľa tohto článku, jej odovzdanie zo žiadajúceho členského štátu do zodpovedného členského štátu sa vykoná ihneď, ako je to možné, najneskôr však do šiestich týždňov od implicitného alebo výslovného akceptovania dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť dotknutej osoby iným členským štátom alebo odvtedy, keď zanikol odkladný účinok odvolania alebo preskúmania podľa článku 27 ods. 3.

53. Podľa článku 28 ods. 3 štvrtý pododsek Nariadenia Dublin III, ak žiadajúci členský štát nedodrží lehoty na podanie dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť, alebo ak sa odovzdanie nevykoná v šesťtýždňovej lehote uvedenej v treťom pododseku, osoba nesmie byť dlhšie zaistená. Články 21, 23, 24 a 29 sa naďalej zodpovedajúcim spôsobom uplatňujú.

54. Predmetom tohto súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného domáhať zrušenia rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA5-2270-026/2023-AV zo dňa 04.08.2023, ktorým žalovaný rozhodol o zaistení žalobcu dňom 04.08.2023 podľa § 88 ods. 1 písm. c) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o pobyte cudzincov“ resp. „ZoPC“) na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu, ak existuje značné riziko jeho úteku. Podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov stanovil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný najviac do 27.09.2023. Podľa § 88 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov žalobcu umiestnil do Útvary policajného zaistenia pre cudzincov.

55. Z dôvodu, že žalobca bol dňa 15.06.2023 zadržaný spolu aj s ďalšími migrantami na odpočívadle na ceste 1/64 v smere od C. do E. F. a následne predvedený 16.06.2023 na MJ PZ Bratislava za účelom konania vo veci administratívneho vyhostenia. Následne bolo zistené, že žalobca je žiadateľom o udelenie azylu v Rumunskej republike, a preto dňa 16.06.2023 začal správny orgán konanie vo veci zaistenia žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu, ak existuje značné riziko jeho úteku (Dublinské nariadenie). Správny orgán dňa 16.06.2023 Migračnému úradu MV SR oznámil dôvod na začatie konania podľa Dublinského nariadenia a zároveň požiadal o preskúmanie splnenia podmienok na začatie konania podľa tohto nariadenia. Následne po vyjadrení účastníka konania do zápisnice dňa 16.06.2023 bol zaistený žalobca podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia a eskortovaný a následne umiestnený do Útvaru Policajného zaistenia Sečovce a dĺžka doby zaistenia bola stanovená na čas nevyhnutne potrebný najviac do 16.08.2023 (rozhodnutie č. PPZ-.HCP-BA5-2270-009/2023-AV). Účastník konania podal voči tomuto rozhodnutiu správnu žalobu dňa 29.06.2023, o ktorej rozhodol Správny súd v Košiciach právoplatným rozsudkom zo dňa 26.07.2023 sp.zn. 4Saz/2/2023 tak, že predmetné rozhodnutie zo dňa 16.06.2023 zrušil a vec vrátil správny orgán na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti týkajúcej sa jeho bezodkladného prepustenia zo zaistenia žalobu zamietol z dôvodu rizika úteku účastníka konania, ktoré naďalej trvá. Správny súd dospel k záveru týkajúceho sa nedostatku v priebehu administratívneho konania ako aj v samotnom rozhodnutí o zaistení, ktoré sa týkali najmä účelnosti zaistenia účastníka konania, ktorý má byť odovzdaný do Rumunskej republiky ako členskej krajiny EÚ, v ktorej požiadal o azyl s tým, že správny súd bol toho názoru, že bolo povinnosťou správneho orgánu si zabezpečiť v priebehu administratívneho konania dostatočné informácie o bezpečnostnej situácii v Rumunsku ako aj možné porušenie absolútneho zákazu zlého zaobchádzania so žiadateľmi o azyl, čím by bol porušený princíp non-refoulement. Ako ďalej vyplýva z obsahu administratívneho spisu tak správny orgán si zabezpečil 02.08.2023 z Migračného úradu MV SR Dublinské stredisko informácie týkajúce sa osôb, ktoré požiadali o azyl na území Rumunskej republiky, ktoré bolo zaslané mailovou poštou a tieto pozostávali z dokumentu „Správa o krajine: Rumunsko“ a „Plán na zlepšenie vykonávania presunov podľa nariadenia Dublin III“ dostupný na https://euaa.europa.eu/sites/default/files/2023-04/factsheet_dublin_transfers-ro.pdf. Správny orgán mal za to, že týmito dokumentmi je preukázané, že v prípade vrátenia účastníka konania do Rumunskej republiky nebude tento vystavený neľudskému zaobchádzaniu a ani nedôjde k porušovaniu jeho základných práv a slobôd. Zároveň správny orgán vychádzal aj z rozhodnutia o návrate vydané Dublinským strediskom zo dňa 25.07.2023 právoplatné 27.07.2023 so záverom, že ak by Dublinské stredisko malo vedomosť o porušovaní základných práv a slobôd žiadateľov o azyl v Rumunskej republike, tak by vôbec nepristúpilo k realizovaniu návratu podľa Dublinského nariadenia.

56. Predpokladom zaistenia žalobcu v zmysle § 88 ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov je naplnenie účelu zaistenia, ktorým má byť zabezpečenie prípravy alebo jeho výkonu podľa osobitného predpisu, ktorým v danom prípade je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú.v. EÚ L 180, 29.6.2013).

57. V prípade žalobcu bolo z informačných systémov zistené, že požiadal o udelenie azylu na území Rumunskej republiky, čím táto krajina je zodpovedná za účastníka konania v zmysle Nariadenia Dublin III - Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013. Súd má za to, že správny orgán si je vedomý, že počas celej doby zaistenia má skúmať, či trvá účel samotného zaistenia v zmysle § 90 ods. 1 písm. d) ZoPC, a to v úzkej súčinnosti s Dublinským strediskom vzhľadom na kroky, ktoré je dané stredisko povinné v zmysle daného nariadenia uskutočniť.

58. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že podstatou Nariadenia Dublin III je určenie kritérií a zodpovednosti niektorého zo štátov Únie, kde štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti požiada o udelenie azylu po prvýkrát a v prípade, že sa takáto osoba pohybuje počas konania na územiach iných krajín, zabezpečiť jeho odovzdanie do prvej krajiny, pričom v zmysle kapitoly III článku 7 odsek 2 Nariadenia Dublin III členský štát, zodpovedný podľa kritérií stanovených v tejto kapitole, sa určí na základe situácie existujúcej vtedy, keď žiadateľ po prvýkrát podal svoju žiadosť o medzinárodnú ochranu v členskom štáte, pričom z konania vyplýva, že touto krajinou je Rumunsko, kde žalobca požiadal o azyl. Mal sa teda zdržiavať na jeho území počas azylovej procedúry a nemal opustiť jeho územie a vycestovať na územie iného štátu Únie bez príslušných oprávnení.

59. V tejto súvislosti správny súd zdôrazňuje, že Ústavný súd SR a Najvyšší súd SR už viackrát vo svojich rozhodnutiach zdôraznili, že medzi zaistením a jeho účelom (t.j. konaním o odsune, vyhostení, tzv. dublinským transferom a pod.) je nepopierateľná nadväznosť a v žiadnom prípade nemožno hovoriť o oddelených konaniach bez vzájomných súvislostí a dôsledkov (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 1SŽa/31/2014, 1SZa/7/2016, 9SŽa/23/2010, 10SŽa/35/2014, 1SZa/6/2016 1Sza/8/2015, 10SZa/2/2015, nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 264/09-81 zo dňa 19.10.2010, nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 147/2013-50 z 09.10.2013).

60. Pokiaľ ide o výklad ustanovenia článku 28 ods. 3 tretí pododsek, správny súd poukazuje na skutočnosť, na ktorú upriamil pozornosť aj Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí zo dňa 13.08.2017 vo veci C-60/16. Aj keď rozhodnutie súdneho dvora reagovalo na vnútroštátnu právnu úpravu vo Švédskom kráľovstve, v odôvodnení daného rozhodnutia súd okrem iného uviedol, že v prípade výkladu daného ustanovenia sa uplatňuje jedna z dvoch udalostí upravených týmto ustanovením, a to na jednej strane akceptovanie dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť a na druhej strane koniec odkladného účinku odvolania alebo preskúmania proti rozhodnutiu o odovzdaní.

61. V zmysle zákona o azyle proti rozhodnutiu Dublinského strediska, vydaného žalobcovi, podľa § 46a ods. 4 o jeho odovzdaní do iného členského štátu, t.j. Rumunskej republiky, nemožno podať odvolanie, ale možno podať iba správnu žalobu, ktorá však nemá odkladný účinok (§ 213 ods. 2 SSP v spojení s § 46c ZoA). O odkladnom účinku rozhoduje v prípade podania správnej žaloby správny súd v lehote 15 dní od podania správnej žaloby. O odkladnom účinku rozhoduje správny súd iba na návrh žalobcu. Správnu žalobu treba podať v lehote 20 dní odo dňa doručenia rozhodnutia Dublinského strediska (§ 211 ods. 2 SSP). Z právnej úpravy platnej na území SR je zrejmé, že voči rozhodnutiu dublinského strediska o odovzdaní do iného členského štátu v zmysle Nariadenia Dublin III nemožno podať odvolanie, ale len správnu žalobu. Teda v podmienkach Slovenskej republiky nemožno aplikovať znenie článku 28 ods. 3 tretí pododsek „alebo odvtedy, keď zanikol odkladný účinok odvolania“. Žalobca navyše nepodal voči rozhodnutiu Dublinského strediska ani správnu žalobu, v dôsledku čoho nemožno aplikovať na preskúmanú vec alternatívu uvedenú v článku 28 ods. 3 tretí pododsek „alebo preskúmania podľa článku 27 ods. 3.“

62. Z daného vyplýva, že v prípade žalobcu nebola naplnená druhá udalosť, na ktorú poukazoval Súdny dvor EÚ, t.j. odovzdanie sa vykoná najneskôr do šiestich týždňov .... odvtedy, keď zanikol odkladný účinok odvolania alebo preskúmania podľa článku 27 ods. 3. V preskúmanej veci teda prichádza do úvahy len prvá udalosť, t.j. odovzdanie sa vykoná najneskôr do šiestich týždňov od implicitného alebo výslovného akceptovania dožiadania o prevzatie alebo prijatie späť dotknutej osoby iným členským štátom.

63. V preskúmanom prípade má správny súd za to, že možno aplikovať na preskúmanú vec rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10SŽa/16/2014 z 18.06.2014, v ktorom kasačný súd uviedol, že: Na konanie o zaistení pre účely prípravy prevozu do iného členského štátu EÚ, kde si zaistená osoba podala žiadosť o azyl stanovuje maximálnu a neprekročiteľnú lehotu šesť týždňov. Ak nie je možné prípravu a prevoz osoby v tejto lehote uskutočniť, je nevyhnutné zaistenú osobu po uplynutí tejto lehoty okamžite bezodkladne prepustiť.

64. Dňa 12.07.2023 došlo k akceptácii Rumunskou republikou o prevzatie späť žalobcu a zároveň týmto dňom začala plynúť 6-týždňová lehota v zmysle čl. 28 ods. 3 tretí pododsek Nariadenia Dublin III, ktorá uplynula dňa 23.08.2023. Preto nebolo možné túto lehotu predĺžiť a v tomto zmysle preskúmané rozhodnutie nie je v súlade s Nariadením Dublin III, v dôsledku čoho je nezákonné a v rozpore s čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru.

65. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, podľa § 230 ods. 1 písm. a) Správneho súdneho poriadku a z dôvodov uvedených v § 191 ods. 1 písm. c) Správneho súdneho poriadku napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a zároveň nariadil žalovanému, aby žalobca bol bezodkladne prepustený zo zaistenia, keďže obmedzenie jeho osobnej slobody nie je zákonné.

66. O trovách konania súd rozhodol podľa § 167 Správneho súdneho poriadku tak, že priznal ich úplnú náhradu žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, voči žalovanému. O výške priznaných trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia v tejto veci (§ 175 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá sa podáva na Správnom súde v Košiciach v lehote siedmich dní od doručenia rozhodnutia správneho súdu.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.